



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5115/2019
25.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Живојин Димитријевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Високи савет судства, Основни суд у Крагујевцу, коју заступа Државни правобранилац из Београда, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж бр.6899/17 од 21.09.2018. године, у седници већа одржаној 25.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж бр.6899/17 од 21.09.2018. године као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж бр.6899/17 од 21.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П број 522/16 од 27.02.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезана тужена да јој исплати на име неисплаћене накнаде за рад судије поротника у периоду од 01.03.2009. до 31.12.2009. године појединачне новчане износе са законском затезном каматом у каматним периодима како је то ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезана је тужена да јој исплати на име неисплаћене награде за рад судије поротника у периоду од 01.03.2009. године до 30.11.2009. године, појединачне новчане износе са законском затезном каматом у каматним периодима ближе наведеним овим ставом изреке. Ставом трећим, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове поступка у износу од 84.480,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења па до коначне исплате.

Виши суд у Београду је пресудом Гж бр.6899/17 од 21.09.2018. године, преиначио пресуду Првог основног суда у Београду П број 522/16 од 27.02.2017. године у ставу првом изреке, тако што је одбио као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име мање исплаћене накнаде и награде за вршење дужности судије поротника у периоду од марта до децембра 2009. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом од доспећа па до исплате ближе наведено овим ставом изреке. Ставом другим преиначена је првостепена пресуда и одбијен захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име мање исплаћене награде за вршење дужности судије поротника у периоду

од марта 2009. године до новембра 2009. године исплати појединачне новчане износе са законском затезном каматом од доспећа па до исплате ближе одређено овим ставом изреке. Ставом трећим преиначено је решење о трошковима садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде тако што је тужила обавезана да туженој плати на име трошкова поступка износ од 6.000,00 динара

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је изјавила благовремену ревизију, с позивом на члан 404. став 1. ЗПП, због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11 ...55/14), Врховни касациони суд је утврдио да разлози за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној нису основани.

Чланом 404. став 1. ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. за одлучивање о посебној ревизији тужиле имајући у виду да није одступљено од судске праксе Врховног касационог суда у примени чл. 172. и 376. ЗОО. У побијаној другостепеној одлуци изражен је правни став, да је потраживање тужиле застарело, јер се односи на награде и накнаде по основу вршења дужности судије поротника, по оцени Врховног касационог суда и оно представља потраживања на основу члана 172. ЗОО која су на основу члана 376. ЗОО застарела имајући у виду доспелост ових потраживања и моменат подношења тужбе, што је у складу са праксом Врховног касационог суда по овом питању, због чега нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиле није дозвољена.

Тужба ради исплате награде и накнаде за судије поротнике поднета је суду 10.03.2015. године. Вредност предмета спора је 117.296,28 динара.

Закон о парничном поступку у члану 468. став 1. прописује да спорови мале вредности у смислу одредаба ове главе јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживања у новцу, које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. У конкретном случају ради се о посебном поступку у споровима мале вредности који је регулисан члановима 467 - 479. ЗПП. Чланом 479. став 6. истог закона прописано је да против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Како у поступцима у споровима мале вредности није дозвољена ревизија, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиле у овом спору мале вредности није дозвољена.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је у конкретном случају побијаном другостепеном одлуком преиначена првостепена пресуда али налази да нема места примени члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наведена одредба може се применити само кад се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности спора, у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП) или посебним законом прописано да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена као што је то случај у споровима мале вредности.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић